

พระหลวงพ่อพาน สุขกาโม

เรื่องเล่าของ 'พุทธคุณ-ปาฏิหาริย์' ที่ไม่รู้จบ

หลวงพ่อพาน สุขกาโม อดีตเจ้าอาวาสวัดเฉลิมราษฎร์ (โป่งกะสัง) ต.หาดขาม อ.กุยบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ ท่านเป็นพระที่ถ้าคุณได้ศึกษาประวัติของท่านแล้ว คุณจะยอมรับว่านี่คือพระที่เก่งจริงๆ ของเมืองไทยเรานี้รูปหนึ่ง ก็ขนาดหลวงพ่อกุณ วัดบ้านไร่ ก็ยังเคยกล่าวยกย่องท่านไว้

เรื่องนี้เกิดขึ้นประมาณ พ.ศ.๒๕๓๔ ขณะนั้นหลวงพ่อพาน ยังมีชีวิตอยู่ ชาวบ้านโป่งกะสังได้เหมารถบัสใหญ่ เพื่อไปนมัสการหลวงพ่อกุณที่วัดบ้านไร่ หลวงพ่อกุณได้เห็นเหรียญที่ห้อยคอของผู้ที่ไปนมัสการท่าน จึงได้ถามว่าหลวงพ่อดี ได้รับคำตอบว่า เป็นเหรียญของหลวงพ่อพาน วัดโป่งกะสัง หลวงพ่อกุณจึงกล่าวกับผู้ไปนมัสการว่า "พวกเอ็งไม่ต้องมาหาข้าถึงที่นี้ดอก มันไกล พ่อพานมึงเก่งยิ่งกว่ากูอีก หรือแม้กระทั่งหลวงพ่อยึด วัดหนองจอก ยังต้องยอมท่าน และยังให้ลูกศิษย์ของตนเองไปเอาของดีจากท่าน"

เหรียญหลวงพ่อพาน รุ่นแรก

นายอรรถภูมิ สร้อยทอง พังเซ่นกัน เพราะนายอรรถภูมิดำถามท่านว่า หลวงพ่อดีเลือกกันว่า เหรียญหลวงพ่อดีมีปลอมและเสริมด้วยหรือเห็นเขาเลือกกัน ท่านจึงเล่าให้ฟังว่า วันที่สร้างเหรียญรุ่นนี้ตัวท่านอยู่กับหลวงพ่อดินทร์ วัดยาง จ.เพชรบุรี หลวงพ่อดินทร์ได้สร้างเหรียญของท่าน ทางผู้สร้างได้มาที่วัด ออกแบบ กำหนดจำนวน หลวงพ่อดินทร์ จึงถามหลวงพ่อดีว่า ไม่สร้างเหรียญหรือ หลวงพ่อดีตอบ ไม่สร้างหรือ กัดเราจน แต่ถ้าได้ราคา ๑ บาทต่อเหรียญก็จะทำ ผู้สร้างตอบตกลง จึงได้จัดสร้าง เมื่อสร้างเสร็จก็นำเหรียญมาไว้ที่วัดยาง หลวงพ่อดีก็ทยอยนำเหรียญนั้นกลับวัดโป่งกะสัง ส่วนเหรียญรุ่น ๒ สร้างจำนวน ๕,๐๐๐ เหรียญ มีเนื้อเดียวเช่นกัน

ส่วนรุ่น ๓ สร้าง ๓ เนื้อ ประกอบด้วยเนื้อทองคำ ๘๒ เหรียญ เนื้อเงิน ๘๒ เหรียญ เนื้อทองแดงรมดำ ๖,๐๐๐ เหรียญ รุ่น ๔ เป็นเหรียญหล่อ ทองคำ ๘๔ เหรียญ เงิน

"หลวงพ่อกุณ จึงกล่าวกับผู้ไปนมัสการว่า พวกเอ็งไม่ต้องมาหาข้าถึงที่นี้ดอก มันไกล พ่อพานมึงเก่งยิ่งกว่ากูอีก หรือแม้กระทั่งหลวงพ่อยึด วัดหนองจอก ยังต้องยอมท่าน และยังให้ลูกศิษย์ของตนเอง

เหรียญหล่อหลวงพ่อบาน รุ่น ๓ เนื้อทองคำ

ด.ต.วิรัตน์ อาสัจจร ผบ.หมู่งานจราจร สน.บางเขิน กทม. ผู้สะสมพระหลวงพ่อบาน อธิบายให้ฟังว่า หลวงพ่อบานสร้างวัดมุงคล ไว้ไม่มาก เพราะท่านเป็นพระที่ไม่ยอมให้ใครสร้าง ก็ขนาดหนังสือมหาโพธิ์ ของใหญ่ ทำไม จะมาขอสร้างวัดมุงคลของท่าน ท่านยังไม่ยอม ให้สร้างเลย วัดมุงคลของท่านมีดังนี้

๑. พระเนื้อผงรุ่นแรก สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๔ ตามประวัติที่หลวงพ่อบานท่านได้ เล่าให้ นายอรรถภูมิ สร้อยทอง ซึ่งป็นเด็ก วัดและบิณฑบาตท่านเป็นประจำ ฟังว่า พระผง รุ่น ๑ นี้ พ่อบานได้เรียนวิชากับหลวงพ่อดวงศ ขุข วัดโตนดหลวงแล้ว ท่านได้นำผงพุทธคุณ ไปให้อาจารย์ปลุกเสก แต่หลวงพ่อดวงศ ขุข กลับบอกว่า ไหนๆ ก็เรียนวิชาจบหมดแล้ว ก็ มาปลุกเสกด้วยกันดี ท่านจึงได้ปลุกเสกร่วม กับหลวงพ่อดวงศ

ส่วนรุ่นที่ ๒ เป็นพระสมเด็จเนื้อผงอีก เช่นกัน จัดสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๑ โดยได้นำผง พุทธคุณรุ่นแรกมาผสมด้วย สังเกตให้ดูมวลสาร

หลวงพ่อบาน รุ่น ๔ เนื้อนวะ

“หลวงพ่อบาน จึงกล่าวกับ ผู้ไปนมัสการว่า พวกเอ็ง ไม่ต้องมาหาข้าถึงที่นี่ดอก มันไกล พ่อพานมึงเก่ง ยิ่งกว่ากูอีก หรือแม้กระทั่ง หลวงพ่อบิด วัดหนองจอก ยังต้องยอมท่าน และยังให้ ลูกศิษย์ของตนเอง ไปเอาของดีจากท่าน”

พระเนื้อผงรุ่นแรก ออกวัดหนองไม้เหลือง

คล้ายกันมาก 2 รุ่นนี้ โดยรุ่นนี้ได้ปลุกเสกร่วม กับศิษย์ผู้พี่ หลวงพ่อบานที่วัดหนองไม้เหลือง ต่อมา พ.ศ. ๒๔๒๓ ท่านได้ย้ายมาเป็นเจ้าอาวาส ที่วัดโป่งกะสัง และได้ นำ สมเด็จรุ่นนี้มาแจกที่วัด โป่งกะสัง ชาว อ.กุยบุรี จึงจัดรุ่นนี้เป็นรุ่นแรก ของวัดโป่งกะสัง ส่วน เหรียญรุ่นแรกของท่าน จัดสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๙ จำนวนไม่เกิน ๑ หมื่น เหรียญ เพราะบล็อกแตก เสียก่อน

ด.ต.วิรัตน์ อาสัจจร ยังบอกด้วยว่า ตามประวัติ เหรียญ รุ่นนี้ ท่านก็ได้เล่าให้

๕๐๐ นวและทองเหลืองรวม ๕,๐๐๐ เหรียญ เหรียญหล่อนี้หลวงพ่อบานมาโรงหล่อที่พรานนก ด้วยตนเอง โดยได้นำตะกรุด แผ่นทองแดงที่ จารแล้วจำนวนมาก และเงินพดด้วง สดางค์

“สมัยก่อน ที่ท่านไปหา มาด้วยตัวท่านเอง กับ คุณครูพจนรินทร์ มุสิกเจียรนันท์ ผู้ขับรด ไปกับหลวงพ่อบาน ท่านได้เทโลหะ ตะกรุด แผ่นทองแดงจารเป็นปฐมฤกษ์ด้วยตัวท่านเอง หลวงพ่อบานเป็นพระที่ปลุกเสกวัดมุงคล ของท่านตลอดไม่มีวาระ ถ้าท่านไม่มีกิจนิมนต์ หรือไม่ได้จำวัดที่วัด ผลบ่าท่านจะเข้าห้องพระ ปลุกเสกตลอด” ด.ต.วิรัตน์กล่าวทิ้งท้าย

หลวงพ่อบานมรณภาพเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ รวมอายุ ๘๔ ปี สิริระของท่าน ไม่เนาเปื้อน ถูกเก็บไว้ในโลงไม้ เพื่อลูกศิษย์ ได้ชมบารมี

● เรื่อง / ภาพ ไตรเทพ ไกรงู ●

โถงศพหลวงพ่อฟาน

ปาฏิหาริย์ที่ไม่รู้จบ

“ในสมัยก่อน วัดโป่งกะสัง มีหลวงพ่อฟานอยู่รูปเดียว คอมมิวนิสต์ชุกชุมมากจริงๆ จึงไม่มีพระรูปใดกล้ำอยู่ ชาวบ้านที่อยู่ใกล้วัดบอกว่า ถ้าได้ยินเสียงปืนมาจากทางวัดรู้ได้ทันทีว่าหลวงพ่อฟานโดนยิงอีกแล้ว เพราะว่า ตชด.จะต้องสับเปลี่ยนกำลังพลเป็นประจำ จึงไม่รู้ว่ามิพระเดินจงกลมอยู่”

นี่เป็นส่วนหนึ่งเรื่องราวความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อฟาน

พระครูโสภิตวชิรธรรม เจ้าอาวาสวัดหนองไม้เหลือง รูปปัจจุบัน เล่าให้ฟังว่า ท่านเป็นคนที่นี่ สมัยท่านเป็นเด็กวิ่งเล่นอยู่แถววัดนี้เป็นประจำ หลวงพ่อเพลิน และหลวงพ่อฟานอยู่ที่วัดหนองไม้เหลืองนี้ด้วยกัน กฎิตัดกันโดยมีบันไดทางขึ้นวัดเป็นสิ่งที่กันกฎิไม่ให้ติดกัน และได้ร่วมกันสร้างวัดหนองไม้เหลืองมาด้วยกัน โดยหลวงพ่อเพลิน เป็นผู้สร้างกฎิสงฆ์ ส่วนหลวงพ่อฟานนั้น สร้างศาลาการเปรียญ

ทั้งหลวงพ่อเพลิน และหลวงพ่อฟานนั้น ไม่ใช่พี่น้อง

กันเหมือนอย่างที่คุณคนเข้าใจ หลวงพ่อเพลินแก่กว่าหลวงพ่อฟาน ๑๑ พรรษา โดยหลวงพ่อเพลินเล่าให้ฟังว่า สมัยที่หลวงพ่อเพลินยังเป็นพระลูกวัด หลวงพ่อฟานยังเป็นเด็กวัด หลวงพ่อฟานจะเรียก หลวงพ่อเพลินว่า “หลวงพี่” จนมรณภาพ ในปี พ.ศ.๒๕๑๓ คนบ้านแค จ.เพชรบุรี ไปทำมาหากินที่หมู่บ้านโป่งกะสัง ชื่อว่า โยมพลอย น้อยสำราญ โดย โยมพลอยได้ขึ้นชอบหลวงพ่อฟาน เพราะท่านเป็นพระเด็ดเดี่ยว เด็ดขาด จึงไปขอ กับหลวงพ่อเพลินให้ไปเป็นเจ้าอาวาสที่วัดโป่งกะสัง

โดยในปีแรกที่หลวงพ่อฟานมาเป็นเจ้าอาวาสที่วัดโป่งกะสังหลวงพ่อเพลินได้ไปทอดกฐินให้ ได้เงินจำนวน ๓,๐๐๐ บาท โดยหลวงพ่อฟานก็ยังไปๆ มาๆ และมาร่วม

งานกับหลวงพ่อเพลินเป็นประจำ คนที่หนองไม้เหลืองศรัทธาหลวงพ่อฟานมาก เวลาที่วัดโป่งกะสังมีงานครั้งใดๆ ก็จะมีคนไปช่วยงานหลวงพ่อฟาน มีอยู่ครั้งหนึ่ง ซึ่งหลวงพ่อฟานได้เล่าให้เจ้าอาวาสวัดหนองไม้เหลืองรูปปัจจุบันฟังว่า ตัวท่านได้ออกธุดงค์ไปกับหลวงพ่อเพลิน ถึงที่แห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นถ้ำ หลวงพ่อฟานได้บอกกับหลวงพ่อเพลินว่า “หลวงพี่ฉันเอาตรงนั้นนะ” เสร็จแล้วทั้ง ๒ รูป ก็ได้ปักกลดในถ้ำแห่งนั้น

โดยคืนนั้น หลวงพ่อฟานไม่ได้นอนทั้งคืนเลย มีมดมาเข้ากลดเต็มไปหมด นอนไม่ได้เลยทั้งคืน ส่วนหลวงพ่อเพลินหลับสบาย

แต่ก็แปลกพอตอนเช้าแม้แต่ว่าตัวเดียวก็ไม่ได้เห็น หลวงพ่อฟานจึงมาเล่าให้หลวงพ่อเพลินฟัง หลวงพ่อเพลินจึงบอกว่า “นั่นแหละเป็นเพราะคุณยินดีต่อสถานที่”

เจ้าอาวาสวัดหนองไม้เหลืองกล่าวต่ออีกว่า งานที่หลวงพ่อฟานไม่ไปเด็ดขาด คืองานศพที่ผู้ตายฆ่าตัวตาย

ท่านจะไม่ไปโดยเด็ดขาด และในสมัยก่อนมีงานที่วัด จะมีการทำโคมไฟ ส่วนพระก็ทำตะไล ส่วนหลวงพ่อฟานได้ทำโคมไฟ ซึ่งเป็นโคมไฟแขวน เสร็จแล้วท่านก็ให้ชาวบ้านที่ทำตะไล เอาตะไลที่ทำมายิงโคมไฟแขวนของท่าน ใครยิงโคมไฟถูกมารับรางวัลจากท่าน ผลปรากฏว่าชาวบ้านที่ทำตะไลมาเอาตะไลที่ทำมายิงโคมไฟ ยิ่งเท่าไรก็ยังไม่ถูก จนหมดปัญญา

นอกจากนี้หลวงพ่อฟานยังบอกให้ไปเอาพลุมายิง ชาวบ้านก็ช่วยกันแบกกระบอกยิงพลู เอาพลูใส่ลงไปที่โคมไฟแขวน เสร็จแล้วจุดพลู เสียงระเบิดดังตูมๆ ที่กลางอากาศหาถูกโคมไฟไม่ จนชาวบ้านต้องยอมหลวงพ่อฟาน “มันก็แปลก โคมไฟแขวนอยู่กับที่ ทำไมยิงไม่ถูกกัน อุดสาห์เลื่องอย่างดี”

พระครูโสภิตวชิรธรรม